

dende udlænding er blevet udvist med indrejseforbud som følge af en overtrædelse af udlændingelovens bestemmelser om ulovligt ophold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 2, at udlændinge, der har ansøgt om asyl i forbindelse med et visumophold, og som får afslag på asylansøgningen, men som selv udrejser eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, er undtaget fra forslaget om, at der i en periode på 5 år kun kan gives visum, hvis der foreligger ganske særlige grunde. Der vil, hvis udlændingen medvirker til udrejsen, således kunne gives visum efter den praksis, der normalt gælder for ansøgere af den pågældende nationalitet, herunder efter en vurdering af immigrationsrisikoen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

Derimod vil ingen Schengenlande i de tilfælde, hvor den pågældende ikke medvirker til udrejsen – og derfor udvises med indrejseforbud i medfør af § 25 b, jf. § 32, stk. 1, og stk. 4, 2. pkt., og indberettes til Schengeninformationssystemet i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 58 g, nr. 6 – som følge af indberetningen udstede visum til udlændingen, medmindre det pågældende land finder, at der foreligger humanitære hensyn, nationale interesser eller internationale forpligtelser. I så fald begrænses visummet til den pågældende stats område, jf. Schengenkonventionens artikel 5, stk. 1, litra d), jf. stk. 2, og artikel 16. Ansøger en sådan udlænding efter udsendelsen af Danmark på ny om visum her til landet, vil afgørelsen skulle træffes efter udlændingelovens § 4 a, hvorefter der i særlige tilfælde udstedes visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark.

Indberetningen i Schengeninformationssystemet bevares, så længe indrejseforbuddet gælder, dvs. 1 år regnet fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen, jf. § 32, stk. 1, 2. pkt. Efter udløbet af indrejseforbuddet, sletter Rigspolitiet indberetningen. Udlændingen vil herefter ikke kunne få visum efter sædvanlig praksis i de følgende 4 år, men vil kun kunne få visum, hvis der foreligger ganske særlige grunde. Der henvises herved til den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Det foreslås i § 2, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. oktober 2004.

Den ved lovforslagets § 1, nr. 8, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 9, hvorefter Udlændingestyrelsen kan tilsige den herboende reference til at give personligt fremmøde og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet, finder anvendelse fra og med den 1. oktober 2004, uanset om

visumansøgningen er indgivet inden den 1. oktober 2004.

Endvidere kan politiet i medfør af den ved lovforslagets § 1, nr. 24, foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, 3, og 4. pkt., fra og med den 1. oktober 2004 beslutte, at udgifterne, der er forbundet med udsendelse af en udlænding, der ikke selv har tilstrækkelige midler hertil, afholdes endeligt af statskassen, hvis udlændingen er meddelt afslag på en ansøgning om asyl og har medvirket til sagens oplysning og medvirker til at udrejse uden ugrundet ophold.

Det foreslås i § 2, stk. 2, at de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 4, stk. 2-5, § 4 c, § 47 b og § 47 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, 3 og 30, ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om visum.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om visum, der indgives inden den 1. oktober 2004, ikke kan behandles efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 4, stk. 2-5, og § 4 c. Udstedelse af visum kan således ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis visumansøgningen er indgivet før den 1. oktober 2004, ligesom der ikke kan gives afslag på en visumansøgning, der er indgivet inden denne dato, i medfør af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 4 c. Endvidere kan visumansøgninger, der er indgivet før den 1. oktober 2004, ikke afvises efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 47 c.

Det foreslås i § 2, stk. 3, at den foreslåede ændring vedrørende adgangen til udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 6, og indsættelsen af § 22, nr. 7, samt den dertil knyttede ændring i § 26, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4-7, alene finder anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter lovens ikrafttræden. Såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås i § 2, stk. 4, at de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 42 b, stk. 3, 2. og 5. pkt., stk. 8, 1. pkt., stk. 9, 1. pkt., og stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, 14, 16, 18 og 22, ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udlændinge, der inden den 1. oktober 2004 har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, behandles efter de hidtil gældende regler i udlændingelovens § 42 b.